

—75, vil Oprettelsen af de herommeldte Stationer, hvis Pasning og fremtidige Ved-
 geholdelse Fiskerne have paataget sig, medføre en Beføstning af 1,000 Kr. for hver
 Station.

Da det paa Grund af de særlig vanskelige Landingsforhold paa Harboøre
 Tangen vil være af stor Betydning for Fiskerne, at der oprettes Farestationer
 paa de nævnte 3 Steder, og da Dansk Fiskeriforening varmt har anbefalet, at de paa-
 gældende Stationer oprettes allerede i næste Finansaar, tillader jeg mig at anmode
 det ærede Udvalg om til 3dje Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for
 1898—99 paa mine Vegne at stille følgende Vædringsforslag:

Til § 26 I.:

Som Nytt Nummer:

Til Oprettelse af Farestationer for Fiskere ved Brist, Langerhuse og
 Vejlbj i Harboøre Sogn ..... 3,000 Kr.

Alfred Hage.

P. D. Swane.

Til Folketingets Finansudvalg.

107

Landbrugsministeriet. Kjøbenhavn, den 9de Februar 1898.

Til den ved Gudenaen ovenfor Randers beliggende Frijsenbold Laksegaard
 høre visse Rettigheder med Hensyn til Fiskeriet i Laen nedenfor Laksegaarden og i
 Randers Fjord. Angaaende Omfanget af disse Rettigheder har der i Aarhundreder
 været Strid, og efter at Laksegaarden i 1879 var bleven overtaget af sin nuværende
 Ejer, exam. jur. Ostenfeldt, der i højere Grad end sine Forgængere søgte at hindre
 de idelige Indgreb, der gjordes i hans Rettigheder, blev Klagerne over Laksegaardens
 Tilstedeværelse som en bestaaende Hindring for alt Fiskeri af andre i det omhandlede
 fra Arilds Tid særdeles fiskerige Vand saa stærke, at Indenrigsministeriet fandt sig
 foranlediget til under 2den Februar 1884 at nedsætte en Kommission til Undersøgelse
 af Spørgsmaalet om en Afløsning af de Laksegaarden tilkommende Rettigheder. I
 sin under 25de September 1884 afgivne Betænkning indstillede denne Kommission
 enstemmigt, at de omhandlede Rettigheder afløstes, og at Afløsningssummen fattes
 til 300,000 Kr.

Der skete imidlertid ikke den Gang noget Skridt i denne Retning, navnlig
 fordi det maatte anses for ønskeligt, at Omfanget af Laksegaardens Rettigheder,
 der endnu var omstridt, blev bestemt fastslaaet, forinden man skred til en Afløsning.

Dette er nu sket, dels ved Højesterets Dom af 27de November 1889, i
 hvilken det med Hensyn til de Laksegaardens Ejer tilkommende Rettigheder udtales,
 at han „maa anses berettiget ikke blot til selv at udøve Fiskeri, navnlig ogsaa med
 Vaad og lignende Redskaber i det Vandareal, der maa betragtes som Hovedstrømmen
 fra Laksegaarden til Fjordens Udmunding i Havet, men tillige efter Forholdets
 Natur og Lovgivningens Grundsætninger, jfr. Danske Lov 5—10—44 og Forord-
 ningen 2den Januar 1740 til at fordrø dette Hovedstrømløb holdt aabent for Fiskenes
 Opgang til Laksegaarden og særligt til at modsætte sig, at der i samme drives
 Fiskeri af andre, som ikke dertil maatte have særlig Afkomst, paa en saadan Maade
 eller med saadanne Redskaber, at Fiskenes Opgang til Laksegaarden derved vilde
 hindres eller hemmes“, dels ved Højesterets Dom af 12te Juni 1895, der statuerer,
 at Fiskeriloven af 5te April 1888 ikke har gjort nogen Forandring i de Laksegar-
 dens Ejer tilkommende særlige Rettigheder, samtidigt med at det udtales, at det ikke
 kan antages, at der tilkommer Randers Kjøbstads Borgere særlige Fiskerirettigheder
 i Randers Fjord eller Gudenaen.

Uagtet de til Laksegaarden knyttede Fiskerirettigheder saaledes ere godkendte
 af Højesteret, ere de dog stadig Genstand for Indgreb, som det efter Fiskerilovens